

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011551
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2320011551.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.02.2023 pod sp. zn. 17T/14/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.02.2023 pod sp. zn. 17T/14/2020 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 3 Pv 335/20/2202 zo dňa 23.12.2020 podanej za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a sčasti samostatne na tom skutkovom základe, že

obžalovaný A. B. od presne nezistenej doby a obžalovaná C. B. (odsúdená rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 17T/14/2020 - 584 zo dňa 04. 10. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave pod č. k. 3To/102/2021 - 675 zo dňa 22. 03. 2022, právoplatného dňa 22. 03. 2022) najmenej od 22. 08. 2019 po vzájomnej dohode, na presne neustálených miestach v meste B., od doposiaľ neustálenej osoby, bez povolenia spoločne zadovážovali, v meste B. spoločne predávali minimálne 15 dávok pervitínu za 100,- eur D. B., odsúdená C. B. presne neustálené množstvo pervitínu v sáčku minimálne za 150,- eur E. F., obžalovaný A. B. samostatne minimálne jeden kubík pervitínu za 30,- eur C. A. a tiež prechovávali až do 16:16 hodiny dňa 14. 07. 2020 v osobnom motorovom vozidle značky Mercedes S430, evidenčné číslo G., bordovej farby, na parkovisku na adrese H. I. XXXX, B.:

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom (rozmer cca 10,1 x 6,1 cm) s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 2776 mg s priemernou koncentráciou 45,2 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 1255 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 31 obvykle jednorazových dávok drogy,

- zatavenú plastovú injekčnú striekačku o objeme 10 ml olepenú priehľadnou lepiacou páskou s obsahom zvyškov bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 8 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), ktoré množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky drogy,

- roztrhané plastové vrečko s tlakovým uzáverom (rozmer cca 10,1 x 6,1 cm s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 132 mg s priemernou koncentráciou 45,6 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 60 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 2 obvykle jednorazové dávky drogy,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom (rozmer cca 10,1 x 6,1 cm) s obsahom zvyškov bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 6 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), ktoré množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky drogy,

v celkovej hodnote minimálne 16,32 eura, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Okresný súd napadnutý rozsudok zdôvodnil v rozsahu č.l. 787-791 spisu.

Proti tomuto rozsudku ihneď, na hlavnom pojednávaní po jeho vyhlásení, zahlásil odvolanie okresný prokurátor (č.l. 786 spisu), ktoré následne odôvodnil osobitným písomným podaním (č.l. 792-795 spisu). Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal, že nesúhlasí so závermi súdu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Zo zápisnice o rekognícii osoby z 05.10.2020 (č. l. 132) vyplynulo, že svedok D. B. jednoznačne opoznal obžalovaného A. B. ako muža, od ktorého si kupoval pervitín, ktorý chodil na bordovom Mercedese aj s jednou ženou. Svedok D. B. tiež na hlavnom pojednávaní 30.06.2021 potvrdil, že si kupoval drogy aj na ulici J. K. B., pričom predajcovia používali aj bordový Mercedes. Kupoval za 20 - 30,- eur, a to párkrát. Používal číslo XXXX XXX XXX, pričom na predajcov drog sa kontaktoval telefonicky. Uvedená výpoveď v podstatných rysoch korešponduje so skutočnosťami, ktoré svedok D. B. uviedol pri výsluchu v prípravnom konaní, teda, že na bordovom mercedese chodil L., ktorý býval v B. M. J. N., od ktorého si kupoval asi tri razy pervitín spolu za približne 100,- eur, pričom svedok ho kontaktoval z tel. čísla XXXX XXX XXX. Niekedy s ním bola aj žena. Pervitín mu niekedy odovzdal ten muž a niekedy tá žena. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky OMV zn. Mercedes S430, bordovej farby, bol z vozidla okrem iného zaistený mobilný telefón zn. Meizu, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, pri prehliadke bol prítomný aj obž. A. B., ktorý bol zadržaný 14.07.2020 o 16.16 hod. (č.l. 16). Zo záznamu zo sledovania zo 14.07.2020 (č.l. 274) vyplynulo, že sledovaním bolo zistené, že OMV zn. Mercedes Benz, bordovej farby, EČ: G. viedol dňa 14.07.2020 obž. A. B. prezývaný „O.“ a v čase 16.16 hod. bol vykonaný služobný zákrok útvarom PPÚ. Zo znaleckého posudku č. 8/2020 z odboru elektrotechniky (č. 1. 202 a nasl.) okrem iného vyplynulo, že v skúmanom mobilnom telefóne zn. Meizu bola SIM karta XX XXXXXXXXXXXXXXXX, ku ktorej podľa odpovede O2 z 09.11.2020 (č. l. 310) prislúcha telefónne číslo XXXX XXX XXX. Z uvedeného podľa názoru prokurátora vyplýva, že vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že telefónne číslo XXXX XXX XXX bolo v dispozícii obžalovaného A. B..

K tomu namietal, že je potom irelevantné, že v príkaze Okresného súdu Trnava na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky zo 07.05.2020 týkajúceho sa čísla XXXX XXX XXX bol ako záujmová osoba uvedený C. E., pretože odpočúvaním bolo zistené, že telefón používala na drogovú trestnú činnosť osoba s prezývkou O., ktorým je obž. A. B.. Zároveň, ako uviedol súd v odôvodnení rozsudku, analýzou údajov z predmetného mobilného telefónu bolo zistené, že viaceré osoby kontaktovali používateľa za účelom zaobstarania si návykových látok, vrátane správy „O., vies doložiť čo chýbalo.3cele a plus ta polka ak sa da“. V logickom rozpore s obsahom uvedeného dôkazu sa javí záver súdu, ktorý z tohto dôkazu vyvodil, že nakoľko sa k používaniu mobilného telefónu priznala C. B., nebolo preukázané používanie tohto telefónu obž. A. B.. Asi ťažko si možno predstaviť, že C. B. oslovovali klienti prezývkou „O.“. Naopak, bolo preukázané, že mobilný telefón bol v dispozícii aj obž. A. B., bol zaistený pri zadržaní obžalovaného, pričom nákup omamných a psychotropných látok bol klientmi objednávaný aj u muža s prezývkou O. (a nie iba u ženy). Mal za to, že obchodovanie s drogami bolo preukázané aj z oboznámených prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky č. 1. 289 a nasl., z ktorých vyplýva komunikácia typická pre drogovú trestnú činnosť, so zamlčaním predmetu obchodovania a dohadovaním si časov, miest a množstiev obchodovaných drog. Z týchto prepisov jednoznačne vyplynulo, že hovory realizoval aj muž – používateľ telefónu, pričom ho kontaktoval aj D. B. z tel. č. XXXXXXXXXXX. Táto skutočnosť teda potvrdzuje pravdivosť a hodnovernosť svedeckej výpovede D. B., že si u muža, ktorý chodil na bordovom Mercedese a ktorého kontaktoval cez tel. č. XXXX XXX XXX, kupoval párkrát pervitín za 20-30 eur.

Ďalej uviedol, že predmetné prepisy, spolu s údajmi zistenými znaleckým skúmaním mobilného telefónu zaisteného vo vozidle, ktoré preukázateľne viedol obžalovaný, v spojení s tým, že vo vozidle bol

nájdený metamfetamín v množstvách uvedených v skutkovej vete obžaloby, a v spojení aj s výpoveďou, ale najmä s rekogníciou svedka D. B., ktorá bola riadne vykonaná a oboznámená a v ktorej svedok jednoznačne uviedol, že obž. A. B. je ten muž, ktorý mu predával pervitín, dávajú dostatočný podklad na skutkový záver, že obž. A. B. obchodoval s metamfetamínom a tento predával D. B.. Podľa jeho názoru tieto dôkazy dostatočne vylúčili možnosť, že A. B. robil iba „šoféra" a s predajom drog nemal nič spoločné a pri ich správnom a úplnom vyhodnotení neumožňovali oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. Prepisy odposluchov pritom považoval za dôkaz zákonný a v plnom rozsahu použiteľný v trestnom konaní. S argumentáciou súdu na str. 9 a 10. odôvodnenia rozsudku ohľadom nepoužiteľnosti prepisov s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 2To/5/2011 nesúhlasil, a to s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo 17.06.2020, Tpj 46/2020, na zjednotenie výkladu ustanovenia § 115 ods. 7 Trestného poriadku (a tiež ustanovení § 113 ods. 9, § 114 ods. 7a§ 118 ods. 7 Trestného poriadku), upravujúceho možnosť použitia získaných informácií (ako dôkazu) aj v „inej" trestnej veci, z ktorého vyplýva, že slovo „súčasne" použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k Trestným poriadkom „požadovanej" právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky. Z oboznámeného príkazu Okresného súdu Trnava na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky zo 07.05.2020 týkajúceho sa čísla XXXX XXX XXX vyplynulo, že tento bol vydaný v trestnom konaní v inej trestnej veci vedenej pre obzvlášť závažný nedovolený výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pričom v tejto trestnej veci (v ktorej majú byť záznamy použité ako dôkaz), ide rovnako o obzvlášť závažný drogový zločin, teda trestný čin, pre ktorý je podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku odpočúvanie prípustné, a teda tento dôkaz je v zmysle § 115 ods. 7 Trestného poriadku v súlade s cit. stanoviskom použiteľný v tomto trestnom konaní.

Podľa názoru prokurátora z uvedeného dôvodu boli prepisy použiteľné ako dôkaz v celom ich rozsahu, kde potom celkový kontext komunikácie v spojení s tým, že bolo preukázané, že mobilný telefón mal k dispozícii obž. A. B. a vo vozidle, ktoré viedol, bol nájdený v jeho prítomnosti metamfetamín, pričom aj dňa 14.07.2020 boli vykonané minimálne 2 objednávky drog na čísla, ktoré mal k dispozícii obž. A. B., je nad rozumné pochybnosti zrejme, že používateľ predmetného mobilu obchodoval s drogami a mal za to, že bolo nad rozumné pochybnosti tiež preukázané, že tohto obchodovania sa vedome a priamo zúčastňoval práve obž. A. B.. Z výpovedí svedkov D. P. a E. K. na hlavnom pojednávaní 26.05.2021 vyplynulo, že E. F. si bol 14.07.2020 v B. kúpiť drogy, ktoré aj kúpil, a to tak, že šiel peši k čiernej Audine pri herni, potom z nej vystúpil a následne ich hneď zadržali policajti. Tento drogový nákup bol zaznamenaný aj v už spomínanom zázname zo sledovania zo 14.07.2020 (č. I. 274 VS), z ktorého vyplynulo, že C. B. pred herňou Admiral vystúpila z vozidla Mercedes Benz EČ:G. o 16.15 hod., pristúpila k vodičovi Audi A4 - D. B., potom odišla od vozidla a nasadla do vozidla Mercedes Benz a z vozidla Audi A4 z miesta spolujazdca vystúpil muž, vysoký 185 cm, potetovaný, bez trička, v tmavých kraťasoch (pozn.: išlo o E. F.). Nestotožnil sa preto so záverom súdu, že obž. A. B. bol len vodičom, ktorý nemal vedomosť o drogovej trestnej činnosti C. B. a tejto sa nijako nezúčastnil, keď bolo objektívne preukázané, že sa priamo zúčastnil predaja drog minimálne v tomto prípade zachytenom a preukázanom aj sledovaním.

Napokon poukázal na to, že z výpovede svedka C. A. na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2021 vyplynulo, že si od O. objednával a kupoval pervitín, pričom O. kontaktoval na tel. číslo XXXX XXX XXX, ktoré patrilo O.. Svedok pritom ďalej celkom jednoznačne uviedol, že obž. A. B. je O.. Na základe uvedeného potom prokurátor nemal žiadnu pochybnosť o tom, že obžalovaný mal prezývku O. a pokiaľ svedkovia vypovedali, že kupovali drogy od O. a pokiaľ z vykonaných odposluchov vyplynula drogová trestná činnosť O., že sa jedná práve a jedine o obž. A. B.. Nie je prokurátorovi zrejme, na čom boli založené pochybnosti súdu, že osoba O., u ktorej si užívatelia objednávali drogy, ktorá používala mobilný telefón, ktorý bol zaistený v aute obž. A. B., a ktorej totožnosť tiež priamo potvrdil svedok C. A., v skutočnosti nie je obž. A. B.. Ak mal súd o tejto skutočnosti nejaké pochybnosti, bolo možné vykonať aj ďalšie dôkazy, a to s poukazom na § 2 ods. 11 Trestného poriadku a na skutočnosť, že v prípravnom konaní bol ako svedok vypočutý napríklad D. P., ktorý okrem iného potvrdil, že obž. A. B. hovorili O.. Súd tiež mohol klásť doplňujúce otázky pri výsluchu svedka E. F. na hlavnom pojednávaní, nakoľko jeho svedecká výpoveď v prípravnom konaní ozrejmovala a potvrdzovala okolnosti služobného zákroku 14.07.2020, kde sa predaja drog mal zúčastniť obž. A. B., C. B. a D. B.. Napriek tomu, že otázky mal v prvom rade klásť prokurátor, mohol tieto položiť aj súd, a to najmä v situácii, keď následne vyhodnocoval ako dôkaz aj záznam zo sledovania, z ktorého podľa názoru súdu drogová trestná činnosť nevyplývala. Prokurátor mal za to, že súd pri vyhodnotení dôkazov pochybil v tom smere, že tieto hodnotil príliš samostatne a izolovane, pri nesprávnom vylúčení niektorých zákonných dôkazov (odposluchy), pričom pri vyhodnotení dôkazov vo vzájomných súvislostiach, bolo nad mieru akýchkoľvek rozumných

pochybností preukázané, že obž. A. B. opakovane niekoľkokrát predával metamfetamín minimálne D. B. a C. A. a zúčastnil sa tiež na predaji metamfetamínu E. F., pričom z uvedených svedeckých výpovedí a ďalších vykonaných dôkazov, najmä z prepisov odposluchov, záznamu zo sledovania, zápisnice o prehliadke OMV Mercedes Benz, EČ: G., je prakticky, teda s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vylúčené, že by sa drogovou trestnou činnosťou zaoberala iba C. B. bez aktívneho zapojenia a vedomosti obž. A. B.. Osobe E. F., síce pervitín odovzdala C. B. prostredníctvom D. B., ale za úmyselného spoločného participovania A. B. na tomto predaji, ktorý po zrealizovaní predaja drog sa dokonca snažil spolu s C. B. z miesta činu uistiť a pri zaradenej spiatočke narazil do tam stojaceho služobného vozidla Škoda Superb. Aj uvedené konanie obž. A. B. spolu s ostatnými dôkazmi nasvedčuje tomu, že dobre vedel, akej trestnej činnosti sa dopúšťa, že sa zúčastňuje obchodovania s drogami a prechováva vo vozidle omamné a psychotropné látky a túto páchal premyslene a jednoznačne úmyselne.

Zároveň zastával názor, že súd sa dostatočne neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v rozsudku sp. zn. 3To/102/2021 z 22.03.2022 v časti, v ktorej odvolací súd uviedol, že je nevyhnutné objasnenie a ustálenie aj v skutkovej vete počet útokov, kde nemožno vychádzať z počtu „približne“, „asi“, ale musí sa ustáliť slovom „najmenej“, pretože za tým účelom bolo potrebné zopakovať výsluchy svedkov a nie ich iba prečítať, pretože v predchádzajúcich výsluchoch počty útokov neboli ustálované v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Rovnako bolo potrebné zopakovať výsluch svedka E. F.. Poukázal na skutočnosť, že tento bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/121/2020 z 28.10.2020, právoplatným 28.10.2020, za to, že si neoprávnene zadovážil a prechovával v B. dňa 14.07.2020 do 16.16 hod. metamfetamín a ide o osobu, ktorá je zachytená v zázname zo sledovania, a ktorá aj v prípravnom konaní vypovedala, že metamfetamín v sáčku za 150,- eur kúpil tak, že ho vodičovi Audiny (pozn. D. B.) podala žena, ktorá pristúpila k vozidlu a ten mu ho bezprostredne a okamžite posunul bez toho, aby s ním nejak manipuloval, pričom touto ženou bola C. B., ktorá vystúpila z vozidla, ktoré viedol obž. A. B.. Súd mohol a mal vykonať tento dôkaz na náležité objasnenie skutkového stavu, pretože to bolo potrebné na zistenie skutkového stavu v rozsahu, ktorý by umožňoval spravodlivé rozhodnutie. D. B., nar. XX.XX.XXXX v Q., bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/54/2021 z 22.06.2022, za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/59/2022 z 20.09.2022, kde podľa skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku „od presne nezistenej doby, najmenej však od mesiaca september 2019 do 14. júla 2020 na doposiaľ presne nezistenom mieste, od neustálenej osoby v meste B., neoprávnene bez povolenia si zadovážoval a prechovával u seba v mieste svojho prechodného bydliska omamné a psychotropné látky a to pervitín, ktoré následne predával na území Trnavského kraja, najmä však v meste B. viacerým odberateľom a to najmenej osobám D. D., E. F. a D. B. za účelom zisku, dňa 14. júla 2020 bol v B. M. N. H. I. XXXX vykonaný služobný zákrok príslušníkmi odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave a príslušníkmi PPU Trnava, pri ktorom bol zadržaný E. F. a na základe príkazu vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave so súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta bola vykonaná prehliadka iných priestorov a to motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi, EČ: O. XXXXX, šedá metalíza, VIN: O., pri ktorej bolo zaistené plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky, ktoré podľa predbežného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava PPZ-KEUBAEXP- 2020/7653 zo dňa 15.7.2020 obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 3564 mg, v ktorom bola zaistená prítomnosť látky metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu, čo Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru považuje za minimálne 36 bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom minimálne 10 mg čistého metamfetamínu“.

K tomu namietal, že ak potom odvolací súd v rozsudku z 11.04.2022 na str. 12 prokurátorovi vytkol, že nie je zrejmé, z čoho prokurátor poukazuje na sprostredkovaný predaj drog obžalovaných A. B. a C. B. cez D. B. svedkovi F., poukázal na vyššie uvedený právoplatný rozsudok Krajského súdu v Trnave, z ktorého vyplýva, že pri služobnom zákroku dňa 14.07.2020, z ktorého bol vyhotovený záznam zo sledovania, ktorý bol ako dôkaz vykonaný v tejto veci, bol D. B. právoplatne odsúdený, že predal metamfetamín E. F., ktorý si predtým zadovážil, pričom zo záznamu zo sledovania vyplýva dôvodné podozrenie, že si ho zabezpečil od C. B., ktorá sa k tomu aj priznala a je za to právoplatne odsúdená, pričom táto predtým vystúpila z auta, ktoré viedol obž. A. B., pričom po tom, ako začal služobný zákrok polície, pri ktorom bol zadržaný obž. A. B., menovaný sa snažil s vozidlom uniknúť polícii podobne ako D. B., ktorému sa vtedy útek aj podaril. Je logicky neodôvodniteľné, prečo by sa A. B. pokúsil uniknúť polícii, keby nemal

vedomosť o drogách, ktoré prechovával v aute a z ktorých tesne pred zákrokom vykonal spolu s C. B. predaj.

Preto bol toho názoru, že v tejto trestnej veci bolo v miere vylučujúcej rozumnej pochybnosti preukázané, že obž. A. B. spáchal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, (kde aj pri prípadnej modifikácii určitých skutkových okolností, ktoré vyplynuli z procesu dokazovania, napríklad čas spáchania skutku a pod. prípadne množstiev a počtov konkrétnych predajov drog svedkom, ktoré však nemajú dopad na narušenie jednoty a totožnosti skutku,) tento naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a sčasti samostatne, resp. ak mal súd pochybnosti, bolo a stále je možné vykonať ešte aj ďalšie dôkazy na doplnenie a potvrdenie skutkového stavu, ale v žiadnom prípade nebolo možné, resp. zákonné obž. A. B. spod obžaloby oslobodiť, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil, a aby vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 322 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Záverom navrhol, aby súd v ďalšom konaní ako svedka vypočul D. P. k totožnosti osoby O. ako obž. A. B., aby vypočul ako svedka D. B., ktorý sa k vlastnej trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, pretože je zrejmé, že sa 14.07.2020 v B. zúčastnil drogového obchodu, ktorý je obž. A. B. kladený tiež (v spolupáchateľstve) za vinu, aby opätovne vypočul ako svedka E. F., pretože jeho výsluch bol absolútne nedostatočný na zistenie skutkového stavu a spravodlivé rozhodnutie, keď mu súd nepoložil žiadne doplňujúce otázky, napriek tomu, že mal byť účastníkom drogového obchodu, ktorý sa kladie za vinu obž. A. B., ďalej aby zopakoval výsluch svedka D. B., pretože v rozpore s názorom odvolacieho súdu nebol po prvom vrátení veci na ďalšie konanie ustálený minimálny počet nákupov drog, hoci sa svedok vyjadril, že to bolo „párkrát“, a aby oboznámil priložené rozhodnutia týkajúce sa E. F. a D. B.. Zároveň navrhol tiež pripojiť celý vyšetrovací spis vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/54/2021 z 22.06.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/59/2022 z 20.09.2022, ktorý bol vedený na Krajskom riaditeľstve PZ v Trnave, Odbore kriminálnej polície, pod ČVS: KRP-133/1-VYS-TT-2019, kde bolo vedené trestné stíhanie od 09.12.2019, pretože tento by mohol obsahovať ďalšie dôkazy, ktoré viedli k služobnému zákroku zo dňa 14.07.2020 v B. a tieto navrhol následne na súde oboznámiť.

Obžalovaný A. B. sa vzdal práva na podanie odvolania voči všetkým výrokom (č.l. 786 spisu) a k odvolaniu okresného prokurátora sa v primeranej lehote aj napriek výzve okresného súdu nevyjadril. Konanie na odvolacom súde

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti oslobodzujúcemu výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné. Celkom na úvod krajský súd považuje za potrebné uviesť, že v predmetnom konaní už Okresný súd Galanta rozhodoval, keď rozsudkom zo dňa 04.10.2021, sp. zn. 17T/14/2020, obžalovaných A. B. a C. B. uznal za vinných zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a sčasti samostatne na skutkovom základe tam uvedenom. Za túto trestnú činnosť okresný súd obžalovanému A. B. uložil podľa § 172 ods. 1 s poukazom na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, na ktorého výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanej C. B. za túto trestnú činnosť uložil podľa § 172 ods. 1 s poukazom na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov, na ktorého výkon trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní A. B. a C. B. a okresný prokurátor. Následne Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 22.03.2022, č. k. 3To/102/2021-675, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej C. B. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanej uložil podľa § 172 ods. 1 s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38

ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, na ktorého výkon trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k obžalovanému A. B. podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol. Po zrušení a vrátení veci okresnému súdu bolo jeho úlohou v dostatočnej miere sa vysporiadať s namietanými pochybeniami, následne so všetkými vo veci vykonanými dôkazmi, zopakovať dokazovanie v naznačenom smere, prípadne vykonať ďalšie dokazovanie, ktorého potreba na hlavnom pojednávaní vyvstane a ktoré bude plne korešpondovať s obsahom spisu a následne bude premietnuté i do samotného rozsudku s tým, aby bol vypracovaný v súlade s ust. § 168 Trestného poriadku a aby bolo v tomto smere zaručené i právo obžalovaného na obhajobu.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 06.10.2022 (č.l. 731 spisu) vyplýva, že okresný súd predmetné hlavné pojednávanie odročil z dôvodu neprítomnosti strán (obžalovaného a jeho obhajcu).

Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 09.11.2022 (č.l. 740 spisu) vyplýva, že okresný súd predmetné hlavné pojednávanie odročil z dôvodu neprítomnosti obžalovaného.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 28.09.2022 (č.l. 622-628 spisu) vyplýva, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie (v neprítomnosti obžalovaného s jeho súhlasom, aby súd vykonal HP v jeho neprítomnosti). Na tomto hlavnom pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie a to oboznámením dôkazov vykonaných na predchádzajúcich HP, ku ktorým mali procesné strany možnosť sa opätovne vyjadriť, opätovným čítaním znaleckého posudku, oboznámením príkazu na odpočúvanie a záznamu z telekomunikačnej prevádzky zo dňa 07.05.2020, prepisov hovor a SMS (č.l. 289), listín (č.l. 289, 287, 288, 309-312) a aktuálnych lustrácií na obžalovaného. Následne okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na záverečné reči, pričom okresný súd predmetné hlavné pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku.

Následne na hlavnom pojednávaní dňa 13.02.2023 (č.l. 786 spisu) okresný súd vyhlásil napadnutý rozsudok tak, ako je uvedené v úvode odôvodnenia tohto uznesenia.

V tejto súvislosti sa krajskému súdu v prvom rade žiada uviesť, že okresný súd nerešpektoval povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 327 ods. 1 Trestného poriadku, teda viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu (ktorý vyplýva aj z ust. § 2 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, podľa ktorého „za podmienok ustanovených osobitnými predpismi je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa“), keď nepostupoval podľa pokynov vyjadrených v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.03.2022, č. k. 3To/102/2021-675 (resp. okresný súd síce zopakoval dokazovanie a to oboznámením dôkazov vykonaných na predchádzajúcich HP, avšak nesplnil si povinnosť spočívajúcu v tom, že sa v dostatočnej miere nevysporiadal s namietanými pochybeniami, teda pre náležité zistenie skutkového stavu nevykonal ďalšie dôkazy, a tiež sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal aj s tzv. odvolacími námietkami prezentovanými v obsahu podaného opravného prostriedku, a zároveň svoje rozhodnutie v tomto duchu riadne nezodôvodnil, aby bolo v tomto smere zaručené právo obžalovaného na obhajobu).

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Poukazujúc na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že rozsudok okresného súdu nie je vo výroku o oslobodení obžalovaného opätovne dostatočne preskúmateľný, pretože tento svojím obsahom nezodpovedá zámerom zákonodarcu obsiahnutých v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa zrozumiteľne, jasne a presvedčivo nevysporiadal so všetkými relevantnými dôkazmi a skutočnosťami (na ktoré poukazuje okresný prokurátor v odvolacích námietkach) potrebnými pre náležité ustálenie okresným prokurátorom napadnutého výroku, ktorý postup si krajský súd nemôže osvojiť a stotožniť sa s ním.

Naopak krajský súd sa s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia v podstate stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odvolaní okresného prokurátora, najmä s tým, že súd pri vyhodnotení dôkazov pochybil v tom smere, že tieto hodnotil príliš samostatne a izolovane, pri nesprávnom vylúčení niektorých zákonných dôkazov, čo podľa krajského súdu predstavuje kľúčovú skutočnosť, že napadnutý rozsudok vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku nie je dostatočne preskúmateľný, pretože tento svojím obsahom nezodpovedá zámerom zákonodarca obsiahnutých v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ťažisko presvedčivosti rozsudku spočíva práve v jeho odôvodnení. Ak totiž rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s námietkami jednotlivých procesných strán, prečo nevyhovel ich návrhom a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, a to tak v otázke tak viny ale i trestu. Odôvodnenie všetkých výrokov musí vždy vychádzať z vyhodnotenia dôkazov spôsobom uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V odôvodnení rozsudku preto nestačí len zhrnutie vykonaných dôkazov ich vymenovaním a nemá ísť ani o mechanické prepisovanie ich obsahu do odôvodneného rozsudku. Prvostupňový súd musí uviesť, na základe ktorých dôkazov, ktoré skutočnosti považoval za dokázané a musí uviesť aj svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si dôkazy navzájom odporujú.

Každý výrok rozsudku, ktorý obsahuje odôvodnenie, musí byť odôvodnený síce stručne, ale z kontextu § 168 ods. 1 vyplýva, že aj presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať zo zásady voľného hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či dôkazy obstaral súd, prokurátor, policajt alebo obvinený či jeho obhajca. Pri napĺňaní tejto zásady je v praktickej rovine potrebné si uvedomiť, že súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie bolo odôvodnené. Vyplýva to z potreby transparentnosti výkonu spravodlivosti, ktorá je inherentná každému jurisdikčnému aktu. Je korelátom práva účastníka prednášať návrhy aj argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti. Súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania (v danom prípade okresného prokurátora) spôsobuje opätovnú nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Odôvodnenie má presvedčiť účastníkov konania, že rozhodnutie bolo výsledkom starostlivého zhodnotenia relevantných faktov, že nebolo len doprovodom vopred prijatého rozhodnutia a tiež nebolo svojvoľné. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné trvať na logickej súladnosti (bezrozpornosti) a vecnej konzistencii odôvodnenia rozhodnutia, ktoré nemôže opomenúť dôležité skutočnosti a tieto ponechať bez odpovede (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/68/2017 zo dňa 31.01.2019).

K tomu krajský súd len pripomína, že povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne a skutkovo relevantnými skutočnosťami. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách a dôvodoch rozhodnutia práve zvoleným spôsobom aj odňatia možnosti náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, treba preto považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo, ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko nedostatočná a vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepreskúmateľné (pre nedostatok dôvodov) a tiež nepresvedčivé.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, akcentujúc najmä jeho odôvodnenie, krajský súd konštatuje, že vyššie uvedenou vadou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia a s ním spojenou

nepreskúmateľnosťou jeho dôvodov je postihnutý aj napadnutý rozsudok okresného súdu, pretože takéto strohé a jednoduché (v určitom smere aj rozporuplné) odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 168 ods. 1 Trestného poriadku a ani požiadavke uvedenej v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého by malo odôvodnenie rozhodnutia dať primeranú odpoveď aj na návrhy, argumenty a námietky účastníka konania, svojim obsahom zaručiť riadny výkon spravodlivosti a má byť predpokladom možnosti kontroly verejnosťou a uplatňovania opravných prostriedkov v zmysle poučenia.

Z tohto dôvodu považuje odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch opätovne za nedostatočne odôvodnený - vykazujúci znaky arbitrárnosti, čo ho robí nepreskúmateľným a tým aj nezákonným. Súd by sa mal pri rozhodovaní zamerať aj na odvolacie námietky a návrhy účastníka konania a dať mu na tieto aj primeranú odpoveď a to aj s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov zakotvenú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Okrem už uvedeného je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, že okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného kódexu.

Síce stále platí, že Trestný poriadok ponecháva hodnotenie vykonaných dôkazov na voľnú úvahu okresného súdu a krajský súd nie je oprávnený dávať okresnému súdu záväzné pokyny, k akým záverom má dôjsť pri hodnotení dôkazov, ani na to, aké celkové skutkové zistenia má z vykonaného dokazovania urobiť. Avšak voľná úvaha okresného súdu nemôže byť absolútna a nesmie byť prejavom ľubovôle, resp. svojvôle. Je preto povinnosťou krajského súdu upozorniť okresný súd na to, aké pravidlá je potrebné v tomto smere dodržiavať a vytknúť mu, ak tieto pravidlá nedodržiaval.

Z pohľadu krajského súdu je nevyhnutné konštatovať, že v napadnutom rozsudku opätovne absentuje hodnotenie dôkazov jednotlivo, keď odvolací súd nevie čo okresný súd z vykonaných dôkazov zistil, ktoré dôkazy svedčia v prospech obžalovaného, a ktoré v jeho neprospech. Okresný súd založil rozhodnutie výsostne na dôkazoch, ktoré svedčali v prospech obžalovaného, avšak aj to len na určitých častiach výpovedí svedkov E. F., D. P., E. K., D. B. a C. A.. Určitým častiam predmetných výpovedí priznal vyššiu relevantnosť, avšak tieto nezohľadnil v celom ich znení ako aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, čo viedlo k nejasnosti a neúplnosti skutkových zistení.

V tejto súvislosti krajskému súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel okresný súd k záveru, že „vzhľadom na výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní, kedy nevedel s istotou označiť osobu obžalovaného, však súd nemôže jednoznačne skonštatovať, že obžalovaný je tým mužom, od ktorého si svedok kupoval pervitín....“ (str. 8 posledná veta odôvodnenia napadnutého rozsudku). K tomuto tvrdeniu okresného súdu je potrebné uviesť, že toto konštatovanie okresného súdu nevyplýva zo žiadneho vo veci vykonaného dôkazu, práve naopak, zo zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 05.10.2022 jednoznačne vyplýva, že D. B. bez váhania označil obžalovaného vo fotoalbumoch ako muža v bordovom Mercedese, od ktorého kupoval pervitín v B. na pumpe pri Kauflande. Napokon svedok D. B. aj na hlavnom pojednávaní dňa 30.06.2021 vypovedal, že si drogy kupoval na J. N. K. B. od R. alebo S., niekedy aj od muža a ženy, ale nijako ich neoslovoval, poriadne ich ani nevidel, niekoľkokrát predajca drog použil bordový Mercedes, v aute zvykli sedieť aj deti, preto predmetné tvrdenie prvostupňového súdu nie je potvrdené ani ďalšími na to nadväzujúcimi dôkazmi.

Krajský súd v tomto smere upozorňuje, že náležité zistenie skutkového stavu je *conditio sine qua non* spravodlivého rozhodnutia vo veci. V rámci náležitého zisťovania skutkového stavu veci je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Súd je oprávnený a zároveň povinný prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli pred súdom vykonané a vinu, resp. nevinu obžalovaného založiť len na takto vykonaných dôkazoch.

Ďalej krajský súd zastáva názor, že je irelevantné tvrdenie prvostupňového súdu, že v príkaze Okresného súdu Trnava na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky zo 07.05.2020 týkajúceho sa čísla XXXX XXX XXX bol ako záujmová osoba uvedený C. E.. Pretože to, že keď z odôvodnenia príkazu vyplýva, že práve C. E. používa mobilné číslo +XXX XXX XXX XXX, hoci je evidované na D. P., tak automaticky neznamená, že ho nemohol používať aj obžalovaný a to len z dôvodu, že obžalovaný nie je v príkaze spomínaný. V tomto smere krajský súd potom poukazuje na svedeckú výpoveď C. A. z prípravného konania, z ktorej je zrejmé, že on (pozn. súdu svedok C. A.) používal tel. číslo XXXX XXX XXX (z ktorého boli vykonávané hovory na číslo XXXX XXX XXX, ktoré bolo odpočúvané). Z toho tel. čísla boli objednávané omamné látky. Uviedol, že tel. číslo na „O.“ pozná, mal ho uložené v mobile, uviedol, že vie, že predával pervitín a aj on sám poslal známych k O., aby mu od neho doniesli pervitín. Z napadnutého rozsudku však nevyplýva ako sa okresný súd s týmito skutočnosťami vysporiadal.

Rovnako tak podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nesprávne vyhodnotil, že použitie záznamov z telekomunikačnej prevádzky čísla: XXX XXX XXX XXX (č. I. 289 až 308), ktoré boli vykonané do 14. 07. 2020 je pre toto konanie nepoužiteľné a je nezákonným dôkazom, na ktorý súd nemôže prihliadať. V tomto smere naopak odvolací súd súhlasí s názorom prokuratúry poukazujúc na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo 17.06.2020, sp. zn. Tpj 46/2020, v zmysle ktorého na zjednotenie výkladu ustanovenia § 115 ods. 7 Trestného poriadku (a tiež ustanovení § 113 ods. 9, § 114 ods. 7 a § 118 ods. 7 Trestného poriadku), upravujúceho možnosť použitia získaných informácií (ako dôkazu) aj v „inej“ trestnej veci, vyplýva, že slovo „súčasne“ použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k Trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky. Z oboznámeného príkazu Okresného súdu Trnava na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky zo 07.05.2020 týkajúceho sa čísla XXXX XXX XXX, vyplynulo, že tento bol vydaný v trestnom konaní v inej trestnej veci vedenej pre obzvlášť závažný nedovolený výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pričom v tejto trestnej veci (v ktorej majú byť záznamy použité ako dôkaz), ide rovnako o obzvlášť závažný drogový zločin, teda trestný čin, pre ktorý je podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku odpočúvanie prípustné, a teda tento dôkaz je v zmysle § 115 ods. 7 Trestného poriadku v súlade s cit. stanoviskom použiteľný v tomto trestnom konaní.

V tejto súvislosti preto možno ustáliť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku tak bolo zúžené na stručné a všeobecné vyhodnotenie dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného, pričom tieto úvahy neboli presvedčivé, zodpovedajúce riadnemu odôvodneniu súdneho rozhodnutia, čím došlo k porušeniu Trestného kódexu, čo krajský súd nepovažuje za odôvodnenie súladné s požiadavkou presvedčivosti súdneho rozhodnutia vyhotovenom podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Rovnako sa krajský súd v podstate stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odvolaní okresného prokurátora, najmä s tým, že prvostupňový súd nevykonal po vrátení veci žiaden dôkaz, na základe ktorého by jednoznačne ustálil počet útokov, teda by náležite zistil skutkový stav v rozsahu, ktorý by umožňoval spravodlivé rozhodnutie. Okresný súd síce na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2022 vykonal dokazovanie oboznámením dôkazov vykonaných na predchádzajúcich HP, ku ktorým mali procesné strany možnosť sa opätovne vyjadriť, avšak žiadneho zo svedkov za účelom náležitého zistenia skutkového deja riadne opätovne nevypočul.

Vzhľadom však na už vyššie uvedené podstatné chyby konania a ako aj nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, odôvodňujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých je potrebné vykonať nové dôkazy, boli dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku.

S poukazom na vyššie argumentáciu odvolacieho súdu, ako i vytknuté nedostatky bude tak úlohou okresného súdu postupovať vo vyššie naznačenom smere, pripojiť a oboznámiť podstatný obsah spisového materiálu OS Galanta pod sp. zn. 1T/54/2021, následne vypočuť svedkov D. P., D. B. a opätovne vypočuť svedkov E. F. a D. B., všetkých k okolnostiam vyššie popísaných v odvolacích námietkach prokuratúry, ktoré sa i odvolaciemu súdu zdajú byť relevantné pre dostatočné a úplné ustálenie skutkového stavu, keď následne okresný súd opätovne vyhodnotí všetky vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a odstráni odvolacím súdom vytknuté nedostatky (viď odôvodnenie vyššie). V novom rozhodnutí okresný súd náležite uvedie, k akým skutkovým ako aj právnym zisteniam na podklade vykonaného dokazovania dospel, aké skutočnosti považoval za dokázané a ako sa vyrovnal s argumentami prokurátora (č.l. 792-795 spisu). Nie je pritom vylúčené vykonať aj ďalšie dokazovanie, či už v rozsahu dôkazných návrhov procesných strán alebo také, ktorého potreba vyplynie z doplnenia dokazovania. Alternatívne, ak okresný súd dospeje k záveru, že ďalšie navrhnuté dôkazy nie je potrebné vykonať, odmietne ich a svoje úvahy o odmietnutí procesne súladným spôsobom rozvedie v odôvodnení meritórneho rozhodnutia. Následne bude okresný súd povinný vo veci opätovne rozhodnúť v súlade so zákonom, pričom sa bude dôsledne riadiť zásadou požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci tak, aby bez dôvodných pochybností bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Nemenej dôležitou povinnosťou okresného súdu bude rozsudok aj náležitým spôsobom odôvodniť (§ 168 ods. 1 Trestného poriadku) tak, aby všetky skutkové i právne zistenia, závery a úvahy okresného súdu boli zrozumiteľné pre strany trestného konania a preskúmateľné v rámci prípadného odvolacieho konania (a vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne s ostatnými a na základe takto zisteného skutkového stavu dospieť k správnym skutkovým zisteniam a tak k správne právnemu záveru).

Žiada sa podotknúť, že krajský súd toto svoje rozhodnutie učinil na neverejnom zasadnutí v neprítomnosti procesných strán, pretože už pri plnení prieskumnej povinnosti bolo zjavné, že zistené pochybenia nebude možné odstrániť na verejnom zasadnutí.
Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.